

1. І покликав Яків усіх синів своїх та й промовив: Зберіться, а я сповіщу вам, що вас спіткає наприкінці днів.
2. Зійдіться та слухайте ви, сини Якова, і прислухайтеся до Ізраїля, вашого батька!
3. Рувиме, ти мій перворідний, моя міць і початок ти сили моєї, верх величності й верх ти могутності!
4. Ти пінився був, як вода, та не втримаєшся, бо ти увійшов був на ложе свого отця, і збезчестив його, на постелю мою ти піднявся!
5. Симеон і Левій то брати, їхня зброя знаряддя насильства.
6. Хай до їхньої змови не входить душа моя, і нехай не прилучиться слава моя до їх зборів, бо вони в своїм гніві людину забили, а в своїй самоволі вола копит позбавили...
7. Проклятий гнів їхній, бо сильний, та їхня лютість, тяжка бо вона! Поділю їх я в Якові, і їх розпорошу в Ізраїлі!
8. О Юдо, похвалять тебе твої браття! Рука твоя на шиї твоїх ворогів, сини батька твого тобі вклоняться.
9. Юда лев молодий! Ти, мій сину, вертаєшся з здобичі: прихиливсь він, поклався як лев й як левиця, зведе хто його?
10. Не відійметься берло від Юди, ані з його стегон законодавець, аж прийде

Примиритель, що Йому буде послух народів.

11. Він прив'язує до винограду свого молодого осла, а до вибраної виноградини сина ослиці своєї. Він одержує свою одежу в вині, а шату свою в виноградній крові!

12. Від вина він зробивсь мутноокий, а від молока білозубий.

13. Завулон буде мешкати над берегом морським, над берегом тим, де стають кораблі, а границя його до Сидону.

14. Иссахар то костистий осел, що лежить між кошарами.

15. І побачив він спокій, що добрий, та землю, що стала приємна, і він нахилив свої плечі, щоб нести, і став працювати на податок.

16. Дан буде судити свій народ, як один із Ізраїльських родів.

17. Дан буде вужем при дорозі, змією отруйливою при шляху, що п'яти коневі кусає, і його верхівець позади себе впаде.

18. Спасіння від Тебе чекаю, о Господи!

19. Гад на нього юрба нападатиме, та він нападе на їх п'яти.

20. Асир його хліб буде ситий, і він буде давати присмаки царські.

21. Нефталім вільна ланя, він прекрасні слова видає.

22. Йосип вітка родюча, вітка родючая над джерелом, її віття по муру спинається.

23. І огірчили його та з луку стріляли, і зненавиділи були стрільці його.

24. Та зостався міцним його лук, і стали пружні рамена його рук, від рук Сильного Якового, звідти Пастир, Твердиня синів Ізраїлевих.

25. Проси ти від Бога, свого Отця, і Він допоможе тобі, і проси Всемогутнього і Він благословить тебе благословенням небес, що на висоті, благословенням безодні, що долі лежить, благословеннями перс та утроби.

26. Благословення батька твого стали сильніші від благословення батьків моїх, аж до пожаданих висот віковічних. Нехай вони будуть на голову Йосипову, на маківку вибраного з-поміж братів своїх!

27. Веніамин хижий вовк: вранці їсть він ловитву, а на вечір розділює здобич.

28. Оце всі дванадцять племен Ізраїлевих, і те, що говорив їм батько їх. І він поблагословив їх, кожного за благословенням його поблагословив їх.

29. І він наказав їм, і промовив до них: Я прилучаюся до своєї рідні... Поховайте мене при батьках моїх у печері, що на полі Ефрона хіттеянина,

30. у тій печері, що на полі Махпели, що навпроти Мамре в ханаанській землі, яке поле купив був Авраам від Ефрона хіттеянина на володіння для гробу.

31. Там поховано Авраама й жінку його Сарру, там поховали Ісака та його жінку Ревеку, і там поховав я Лію.

32. Поле й печера, що на нім, то добуток від синів Хета.

33. І закінчив Яків заповіта синам своїм, і втягнув свої ноги до ліжка, та й спочив. І він прилучився до своєї рідні.